

Štěkají po mně výčitky

Dagmar Andrtová-Voňková

Štěkají po mně výčitky
a od bud psi a od bud psi
jdu za tebou menší než zídky
na návsi, na návsi
už vyzvání mi klekánice
z Chotěborek na počest
jde domů paní z Nemanice
ze svých vítězných cest

už vyzvání mi klekánice
z Chotěborek na počest
jde domů paní z Nemanice
ze svých vítězných cest

Rytířka bez bázně a zásluhy
a stuhy a stuhy
jako vždy ostrouhala
pánbů ví kde ostruhy, ostruhy
co ti všechno přinést chtěla
v mošně zbyly jenom naděje
kolik takových jsi měla
tak rozdej je, rozdej je
co ti všechno přinést chtěla
v mošně zbyly jenom naděje
kolik takových jsi měla
tak rozdej je, tak rozdej je

Štěkají po mně výčitky
a od bud psi a od bud psi
slyším tě, že si mám zout botky
a kabát pověsit
v troubě schovalas mi svítek
a posvícenské koláče
hnětla jsi je ze vzpomínek
a mně je do pláče
v troubě schovalas mi svítek
a posvícenské koláče
hnětla jsi je ze vzpomínek
a mně je do pláče

Co všechno chtěla jsem ti přinést
přes hory a přes doly
z nepřeberna zbyla bolest
že to neumím
bratřenci a sestřenice
mně strčili zas do kapsy
za oknem vidím rukavice
a šampón na vlasy
bratřenci a sestřenice
mně strčili zas do kapsy
za oknem vidím rukavice
a šampón na vlasy

Štěkají po mně výčitky
a od bud psi a od bud psi
zahodila jsem verše u zídky
na návsi, na návsi

dávno odzvonily klekánice
teď čekáš leda zloděje
a já jsem stejně na obrátce
pozdě je, pozdě je
dávno odzvonily klekánice
teď čekáš leda zloděje
a já jsem stejně na obrátce
pozdě je, pozdě je